

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Łukasza S.
przeciwko Stanisławowi W.
o uchylenie wyroku sądu polubownego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 lutego 2012 r.,
zażalenia pozwanego na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu
Okręgowego
z dnia 28 lipca 2011 r.,

1. **uchyla zaskarżone postanowienie i zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 425 (czteryście dwadzieścia pięć) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego,**
2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym,**
3. **nakazuje Sądowi Okręgowemu aby zwrócił pozwanemu uiszczoną przez niego opłatę od zażalenia w wysokości 30 zł.**

Uzasadnienie

W sprawie z powództwa Łukasza S. przeciwko Stanisławowi W. o zapłatę, wszczętej przez powoda przed sądem polubownym, Stały Sąd Polubowny przy Stowarzyszeniu [...] we W. wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2010 r. oddalił powództwo wskazując w motywach rozstrzygnięcia, że nie jest właściwy do rozpoznania sprawy. Na skutek skargi powoda o uchylenie wyroku sądu polubownego, Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 28 marca 2011 r.:

1. uchylił wyrok Stałego Sądu Polubownego przy Stowarzyszeniu [...] we W. z dnia 6 kwietnia 2010 r.
2. zasądził od pozwanego na rzecz powoda 742 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 28 lipca 2011 r., po prawomocnym sprostowaniu tego wyroku postanowieniem z 4 października 2011 r.:

1. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym w ten sposób, że odrzucił skargę powoda na wyrok sądu polubownego,
2. oddalił apelację w pozostałej części,
3. zasądził od pozwanego na rzecz powoda 425 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy stwierdził, że apelacja pozwanego była zasadna, natomiast w zakresie kosztów procesu odwołał się do zasady z art. 98 k.p.c. odpowiedzialności za wynik procesu. Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego zawarte w punkcie trzecim wyroku z dnia 28 lipca 2010 r. złożył pozwany. Domagając się jego zmiany i zasądzenia wskazanej tamże kwoty 425 zł na jego rzecz od powoda i kosztów postępowania zażaleniowego, zarzucił naruszenie art. 98 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście uzasadnione.

Art. 98 k.p.c. wyraża w zakresie kosztów procesu zasadę odpowiedzialności za jego wynik, co oznacza, że strona przegrywająca sprawę zwraca na żądanie przeciwnika koszty procesu. Dla oceny, czy strona przegrała sprawę, obojętne jest, czy ponosi ona winę za prowadzenie procesu. Sam fakt, że sprawę przegrała, choćby nawet tylko formalnie, kwalifikuje ją jako stronę przegrywającą i obowiązuje do zwrotu kosztów przeciwnikowi (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 1967 r., I CZ 81/67, LEX nr 6221). Postanowienie Sądu Okręgowego odrzucające skargę powoda od wyroku sądu polubownego, zapadłe w następstwie apelacji pozwanego, jest rozstrzygnięciem dla powoda niekorzystnym i aczkolwiek jest to rozstrzygnięcie formalne, niewątpliwie sytuuje powoda w pozycji strony przegrywającej proces w całości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 sierpnia 2003 r., V CK 486/02, LEX nr 172836).

O tym, która strona, i w jakim stopniu, wygrała lub przegrała sprawę w zakresie obowiązku zwrotu kosztów procesu decyduje rezultat przeprowadzonego porównania roszczeń dochodzonych z roszczeniami uwzględnionymi. Żadnego znaczenia, dla oceny, czy i w jakim stopniu strona wygrała lub przegrała sprawę, nie ma natomiast to, czy sąd rozstrzygając sprawę podzielił argumentację prawną przedstawioną przez stronę oraz czy uwzględnił podniesione przez stronę zarzuty (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2010 r., III CZ 65/09).

Tym samym pozwany, mimo iż wnosił o oddalenie powództwa, a nie o odrzucenie skargi i powoływał inne argumenty niż te, które zaważyły na treści rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego - wygrał sprawę. Oznacza to, że Sąd Okręgowy powinien był, uwzględniając prawidłową stawkę wynagrodzenia pełnomocnika w sprawach o uchylenie wyroku sądu polubownego, zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 725 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Sąd Najwyższy, rozpoznając zażalenie orzeka jednak w granicach zaskarżenia, stąd też, zmieniając zaskarżone postanowienie, zasądził od powoda na rzecz pozwanego tę kwotę, której skarżący domagał się w zażaleniu.

Z tych przeto względów, na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 i §3 w związku z art. 398¹⁶ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 108 § 1 i art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 1 w związku z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Mając na uwadze, że zażalenie było oczywiście uzasadnione, powód bowiem był stroną przegrywającą proces, a nadto w postępowaniu apelacyjnym nie poniósł żadnych kosztów, jako że nie składał odpowiedzi na apelację i nie brał udziału w rozprawie apelacyjnej, ani też nie wnosił o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, Sąd Najwyższy na podstawie art. 79 ust. 1 lit. e ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) nakazał zwrócić pozwanemu uiszczoną przez niego opłatę od zażalenia w kwocie 30 zł.